

ప్రేమిక దంపతులు - చంద్రలోకపు -

(ఊహా చిత్రము) - మధుర స్మృతులు -

శ్రీ శ్రీ ఆకుండి వ్యాస ప్రభాకరశాస్త్రి

“శంకర్! మహా దా త్త మై న నీ త్యాగము, విశ్వకళ్యాణ విజ్ఞానాభివృద్ధికై నీవొనర్చు కృషికి నేనెంతయు సంతసించు చున్నాను. నీ వంతటి పనికి పూను కొన్నప్పుడు నిండు మనంబుతో నిన్ను పంపెదను. వీరపత్నివై తినని సంతసించు చున్నాను.”

“లీలా! నాయదృష్టముచే నీవు నాకు భార్యవైతివి. నిష్కళంక ప్రేమతో నన్నర్థము చేసికొంటివి. చందమామ మనకు సాక్షి. అతనిని దర్శించి విశేషముల నరసి త్వరలో నిన్ను కలసి కొనెదను. ప్రేమతో నిన్ను వదలలేకున్నాను. అయినను ఈ ధైర్యమే నన్ను హోతృహించు చున్నది.”

శంకర్ స్ఫురదూిసి. విద్యావంతుడు, ఉన్నత వంశ సంజాతుడు. ఎమ్. ఎస్.సి. పూర్తిచేసి గవర్నమెంటు స్కాలర్ షిప్ పులతో విదేశాలలో విజ్ఞాన పరిశోధనలు సాగించాడు. రాకెట్టులు, ఉపగ్రహాలు, అతని విమర్శనాశక్తిని, నూత్న ప్రదేశ సందర్శనాభిలాషను ప్రోత్సహించాయి. చంద్రగ్రహ విశేషాలను భూలోక వాసు

లకు అందజేయాలనే తదేక దీక్షతో ప్రాణ సమానయైన అర్థాంగి యొద్ద సెలవు తీసి కొన్నాడు.

ఆకాశంలో ప్రయాణం సుగమంగా సాగిపోయింది. గాలిలో మాడ్చులు మానవుని మనుగడికి అడ్డమయే పరిస్థితులు గోచరించాయి. కృత్రిమ సాధనాలతో ఊపిరి నిల్పుకొంటూ పయనము సాగించాడు, కొద్దిదూరం. ‘లైకా’ స్థితికి దిగజారి పోతాడనుకుంటున్నాడు ...

విశ్వాంతరాళంలో అనేక గ్రహ రాశులు ప్రకాశిస్తున్నాయి. భూమి, చంద్రుడు సూర్యుని చుట్టి తిరిగి వస్తున్నాయి. స్వయంప్రకాశమగుటచే సూర్యమండల ముత్కృష్టమైనది. ఆ కనిపించేదే చంద్ర మండలము. సుప్రసిద్ధ స్పటిక శిలామయ గోళము. సూర్యకిరణాలు ఆగోళముపై ప్రతి ఫలింపగా శీత కిరణాలు వెదజల్లుతూ ఉంది. ఆ దేశపు రాజు; చంద్రమహారాజు, 27 మంది భార్యలు, పట్టమహిషి, ప్రియురాలు తారాదేవితో విలాసాల తేలుతున్నాడు. భార్యలకందఱకు 27 చంద్ర కాంత శిలామయ భవనాలు నగరము

చుట్టూ నిర్మించాడు. దీని మునకొక భార్యతో విహారిస్తూ ప్రజల అరోగ్యరక్షణయందు, విద్యలయందు ప్రత్యేక ఆసక్తి కనబడుస్తూ న్యాయంగా పరిపాలిస్తున్నాడు.

“ప్రభూ! ఏలినవారి ఉద్యానవనంలా ఈతడు పడియున్నాడు. అందము, ముఖంలా వర్షస్పృశించి మీయొద్దకు యీతనిని తీసికొనివచ్చాము; ఆపై ప్రభువుల చిత్తము” అని యొక శవమును చంద్రమహారాజు ముందుంచినాడు అతని ఉద్యానవన పాలకులు.

నిశ్చలమై, నిర్మలమై, ముఖంపై తాండవించే కళ కనుగొని చంద్రమహారాజు తన వైద్య నిపుణతచే అతనిని పునర్జీవితమిచ్చేయ ప్రయత్నించెను. శీతలోపచారములు చేసిన వెనుక సేదచేరి మెల్లగా కన్నులు విప్పి ఆనభాంతర స్థితమహోన్నత విగ్రహులగాంచి దిగ్భ్రమణి జెంది రాజు ముఖమండలి. ఆనందచిహ్నముల చూచి తేరుకొని “ఆర్యా! ఇది ఏదేశము? నేనెందుకున్నాను? ఏమి జరుగుచున్నది?” అని తన మాతృభాషయగు ఆంధ్రమున ప్రశ్నించెను. వారందరును ఆరు అడుగుల పొడుగుననున్న యీతనిని చూచి నవ్వుకొనసాగిరి. మహారాజు అతనికి ఫలహారముల తెప్పించెను. మానవ సహజముగ ఆశతో వెంటనే తినబోయెను. అవి పంచదార కన్న నెక్కువ తీసిగను చల్లగను ఉండు

టచే ఎక్కువ తినజాలకపోయెను. త్రాగుట కేదైన శావలెనని గుంజలుచేసెను. క్షీరపాత్రము నొకదానిని ముందిడిరి. అదియు తీయనై అతని దప్పిక తీరలేదు. మహారాజుది గ్రహించి సెలయేటి నీటిని తేబంచెను. ఆనీరము గ్రోలగనే గాలి ఒత్తిడి వలన తనయందు గలిగిన మార్పులు వైదొలగ ఉత్సాహముతో మహారాజు నకు నమస్కరించి: - “రాజా! నేను భూలోక వాసిని మానవులుచేయు ప్రయత్నములలో సాయపడనెంచి చంద్రమండల రహస్యముల తెలిసికొనగోరి విమానముపై బయలుదేరినాడను; మార్గ మధ్యమున స్పృహ తప్పినది. ఇప్పుడు ప్రభువులను గ్రహించిన నీరముచే తిరిగి బ్రతికితిని. ఇచటినుండి చంద్రనాశమునకు పోవు మార్గమును తెలుపగోరెదను” అని వినయముగా ప్రార్థించెను. అవి యన్నియు వారికి అర్థమై నట్లు గోచరించలేదు.

చంద్రమహారాజు అతనిని తన కుమార్తె ‘ప్రేమ’ భవనమునకు కొనిపోండని ఆజ్ఞాపించెను. ప్రేమ విద్యావతి, రూపవతి, విలాసవతి, సుగుణాభి. బాలి, కరుణ, ఆమెకు అలంకారములై ఉన్నాయి. తన తల్లి ‘పూర్ణిమ’కు అల్లారు ముద్దుబిడ్డ. తండ్రికి మంత్రి వోలె రాజకార్య నిర్వాహకురాలు.

(సశేషము)